

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **5296**

(51) Klasyfikacja:
11-01

(21) Numer zgłoszenia: **4665**

(22) Data zgłoszenia: **20.11.2002**

(54)

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej

(30) Pierwszeństwo:

20.11.2002 (PL) Wp-2109

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:

30.07.2004 WUP 07/2004

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

ART – 7 Wojciech Kalandyk, Gdańsk, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

Kalandyk Wojciech, Gdańsk, (PL);

Kalandyk Bożena, Gdańsk, (PL)

PL 5296

Nr Rp. 5296

Klasa 11-01

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej, do zastosowania przy zamocowaniu przynajmniej jednego ozdobnego biżuteryjnego kamienia w takich precjozach jak na przykład pierścioneł, wisior, brosza, kolczyk, klips, naszyjnik, spinka, kolia, bransoleta, lub diadem.

Wzór przemysłowy rozwiązuje zagadnienie opracowania nowej formy metalowego elementu nośnego biżuterii, o szczególnym indywidualnym zarysie jego konturów, linii i kształtów, nadającym się do odtworzenia w sposób przemysłowy lub rzemieślniczy.

Znane rozwiązania sztywnych elementów nośnych stosowane do mocowania kamieni ozdobnych w biżuterii noszonej takiej jak pierścionki, wisiory, brosze, kolczyki, klipsy, naszyjniki, spinki, kolie, bransolety, diademy, mają zazwyczaj kształt zasadniczo płaskich tworów wielokątnych, w tym również trójkątnych, lub raczej smukłych tworów obłokształtnych, imitujących motywy roślinne na przykład liście, kłącza, lub kwiatostany albo ich części. Znane metalowe elementy nośne biżuterii noszonej, są tworami sztywnymi giętymi w jednej, dwu lub trzech płaszczyznach, a ich ekspozycyjna powierzchnia jest zazwyczaj pokryta płasko – wypukłym lub płasko – wklęsłym lub mieszanym reliefem i w całości albo w części ma fakturę błyszczącą.

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej stanowi cienka sztywna ostro narożna i ostro krawędziowa płytką, o jednakowej grubości b , mająca kształt zbliżony do bardzo smukłego nieregularnego lub regularnego trójkąta równoramiennego, mającego naroże jego dłuższych ramion ukształtowane w postać bardzo krótkiego prostego lub łukowo wygiętego na zewnątrz odcinka o długości C , kształtują-

cego nieostry wierzchołek. Trójkąt ten ma stosunek długości całkowitej L , mierzonej w osi symetrii $X-X$ do szerokości B najmniejszego z boków, utrzymywany w przedziale od minimum 2,85 do maksimum 19,00, lecz najkorzystniej wynoszący 10,70, oraz ma stosunek długości całkowitej L do długości C nieostrego wierzchołka, utrzymywany w przedziale od minimum 18,20 do maksimum 130,00, lecz najkorzystniej wynoszący 74,00. Kąt α° zawarty pomiędzy osią symetrii $X-X$ płytki a najmniejszym z jej boków mającym długość B , jest utrzymywany w przedziale od minimum 8° do 12° do maksimum 45° , lecz najkorzystniej wynosi 90° . Płytką jest wygięta w osi symetrii $X-X$ na zewnątrz, to jest wypukle płaszczyzną ekspozycyjną mającą lustrzaną gładkość, jednakowym na całej jej długości L promieniem R , utrzymywanym w przedziale od minimum 6,66 szerokości B najkrótszego z boków do maksimum 1,10 szerokości B najkrótszego z boków, lecz najkorzystniej stanowiącym 3,90 szerokości B najkrótszego z boków. Płytką jest wygięta w jednej płaszczyźnie i w jednej osi pod kątem około 90° . Węższy koniec elementu jest wygięty łukiem o promieniu L w postać niedomkniętego lub domkniętego okręgu. W szczelinie utworzonej przez odgięty pod kątem prostym szerszy koniec elementu i wygięty łukiem o promieniu L węższy koniec elementu, jest umocowany przynajmniej jeden ozdobny biżuteryjny kamień Q , którego szerokość jest korzystnie większa od długości B najkrótszego z boków elementu. Wzór jest przeznaczony do wykorzystania w pierścieniu, lub wisiorze, lub kolczyku, lub broszy, lub wisiorze, lub naszyjniku.

Wzór przemysłowy jest szczegółowo zobrazowany na załączonych rysunkach, na których fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny ukosem od góry na powierzchnię ekspozycyjną półproduktu elementu nośnego biżuterii w stanie wyprostowanym, to jest w stanie przed wygięciem „na gotowo” a fig. 2 widok perspektywiczny ukosem od góry na powierzchnię ekspozycyjną elementu nośnego, składającego się z jednej trójkątnej smukłej części, wygiętej w jednej płaszczyźnie i w jednej osi pod kątem około 90° , przeznaczonej do umocowania w jej wygięciu przynajmniej jednego ozdobnego biżuteryjnego kamienia w pierścieniu, lub wisiorze, lub kolczyku, lub broszy, lub wisiorze, lub naszyjniku.

Metalowy element nośny biżuterii zwłaszcza noszonej charakteryzuje się następującymi cechami istotnymi wzoru przemysłowego. Stanowi go cienka sztywna ostro narożna i ostro krawędziowa płytka, o jednakowej grubości b , mająca kształt zbliżony do bardzo smukłego nieregularnego lub regularnego trójkąta równoramienneho,

mającego naroże jego dłuższych ramion ukształtowane w postać bardzo krótkiego prostego lub łukowo wygiętego na zewnątrz odcinka o długości $\underline{C}$, kształtującego nieostry wierzchołek. Trójkąt ten ma stosunek długości całkowitej $\underline{L}$ do szerokości $\underline{B}$ najmniejszego z boków, utrzymywany w przedziale od 2,85 do 19,00, oraz ma stosunek długości całkowitej $\underline{L}$ do długości $\underline{C}$ wierzchołka, utrzymywany w przedziale od 18,20 do 130,00. Kąt α° pomiędzy osią symetrii $\underline{X-X}$ płytki a najmniejszym z boków $\underline{B}$, jest utrzymywany w przedziale od 8° do 12° do maksimum 45° , lecz najkorzystniej wynosi 90° . Płytką jest wygięta w osi symetrii $\underline{X-X}$ na zewnątrz, to jest wypukle płaszczyzną ekspozycyjną mającą lustrzaną gładkość, jednakowym na całej jej długości $\underline{L}$ promieniem $\underline{R}$, utrzymywanym w przedziale od $6,66 \underline{B}$ do $1,10 \underline{B}$. Płytką jest wygięta w jednej płaszczyźnie i w jednej osi pod kątem około 90° . Węższy koniec elementu jest wygięty łukiem o promieniu $\underline{L}$ w postać niedomkniętego lub domkniętego okręgu. W szczelinie utworzonej przez odgięty pod kątem prostym szerszy koniec elementu i wygięty łukiem o promieniu $\underline{L}$ węższy koniec elementu, jest umocowany biżuteryjny kamień $\underline{Q}$, którego szerokość jest korzystnie większa od długości $\underline{B}$ najkrótszego z boków elementu.

ART - 7

Wojciech Kalandyk

Gdańsk – Polska

Wojciech Kalandyk

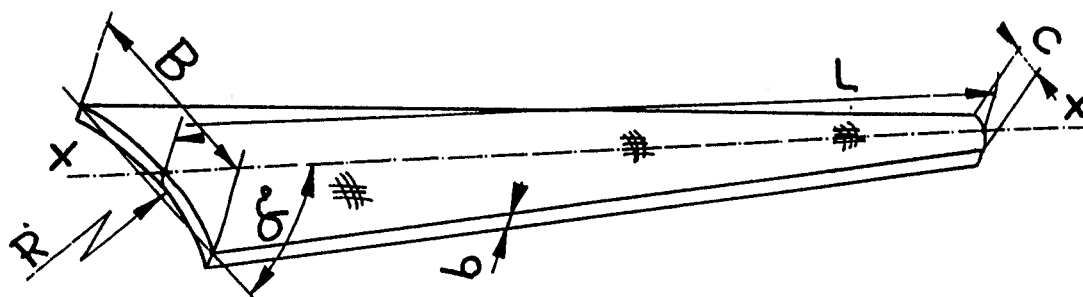

FIG. 1

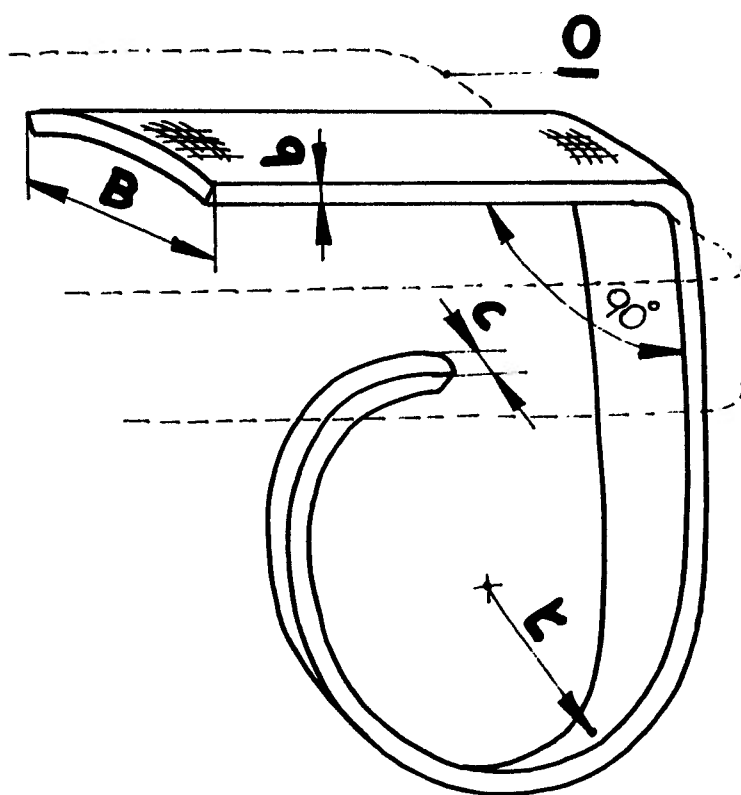

FIG. 2

ART - 7
Wojciech Kalandyk
Gdańsk - Polska

Wojciech Kalandyk
Wojciech Kalandyk
ART - 7